

Durant nombrosos segles el mercat setmanal de la Seu ha hagut d'adaptar-se als canvis socials i econòmics de la ciutat i el seu entorn. Ha vist canviar els estils de vida i els usos de l'espai públic, des de la subsistència a les societats de consum, des de la producció dels béns a escala petita i familiar a produccions més grans, passar d'una vida rural a una de més urbana... fins arribar al món globalitzat en el que vivim ara. És per això que calia una renovació de l'ordenança reguladora del mercat setmanal per actualitzar-lo als nostres dies.

Un mercat de la Seu renovat ha de fer front a grans superfícies i altres espais de comercialització semblants amb els que competeix directament. Una pera que es compra al Mercadona deixa de ser comprada al mercat de la Seu o a un dels seu petits comerços. A una banda tenim el mercat al centre de la ciutat, que dóna vitalitat, enforteix relacions socials i ofereix (per desgràcia no completament) productes de més proximitat i elaborats amb uns criteris més responsables. A 500 metres trobem el model oposat: compra de productes sense necessitat de posar els peus a la ciutat i productes a baix cost fruit de l'explotació, la deslocalització i la destrucció d'economies a altres països més empobrits. Pels compradors de fora es del tot innecessari entrar a la Seu per anar a comprar a una gran superfície situada a la porta del poble, per tant molts d'aquests compradors ni entre al nostre poble. Facilitar l'arrelament d'aquest model nouvingut és un annex invisible que contradiu tota bona política comercial del mercat setmanal i els comerços de proximitat.

Per reforçar-se, el mercat de la Seu renovat ha de treure tot el suc possible de les seves potencialitats: el teixit productiu local que crea uns vincles socials forts, respectuós amb el medi ambient i que es duu a terme dins d'un marc excepcional com és el centre històric de gran riquesa patrimonials. Un altre element bo d'aquest mercat és l'iniciativa ciutadana situada al final del Carrer Canonges amb parades d'urgellencs amb objectes de segona mà. Cal posar més en valor aquests trets positius i donar prioritat als productes locals, ecològics i artesanals.

Aquest teixit productiu local, de petits comercials i paradistes, es contraposa al model antagònic de les grans superfícies que s'ha fet un lloc gràcies a les facilitats i bona disposició de l'ajuntament. Repeteixo: són sistemes de comercialització antagònics i no es complementen. Quan les polítiques locals van en benefici del desplegament de grans empreses, van en detriment del model per al que apostem.

El grup municipal de la CUP Seu d'Urgell hem participat d'aquesta renovació de l'ordenança del mercat setmanal posant sobre la taula petites apostes que donin una perspectiva de futur clara i que cobreixi les necessitats materials i socials de la gent. També hem volgut assenyalar els punts dubtosos, ambigus o sense contingut real. Creiem que cal enriquir aquesta ordenança amb determinar els compromisos i responsabilitats que ha d'assumir l'ajuntament per les millores del mercat. Finalment, el debat d'actualitzar l'ordenança del mercat ens porta a la necessitat d'iniciar les polítiques de desenvolupament del casc antic que cal fer en profunditat i amb el teixit social i els ciutadans.

Tenim a les nostres mans els elements per construir un teixit econòmic diferent, estretament vinculat al teixit social i veïnal, que ens acosti cap a un model socioeconòmic nou pensat des del territori i per al territori.